

ટીન ટીન, ટુન ટુન

અડુકિયો અને દડુકિયો મોજમાં આવી ગયા. ઉનાળો આવ્યો અને શાળામાં રજાઓ પડી. રજાઓમાં નવરાધૂપ થઈને કરવું શું? રમે છે અને દોડાદોડી કરે છે. બાપુજી માળવા ગયા હતા.

આ વાતનો બંને ભાઈ વિચાર કરે છે.

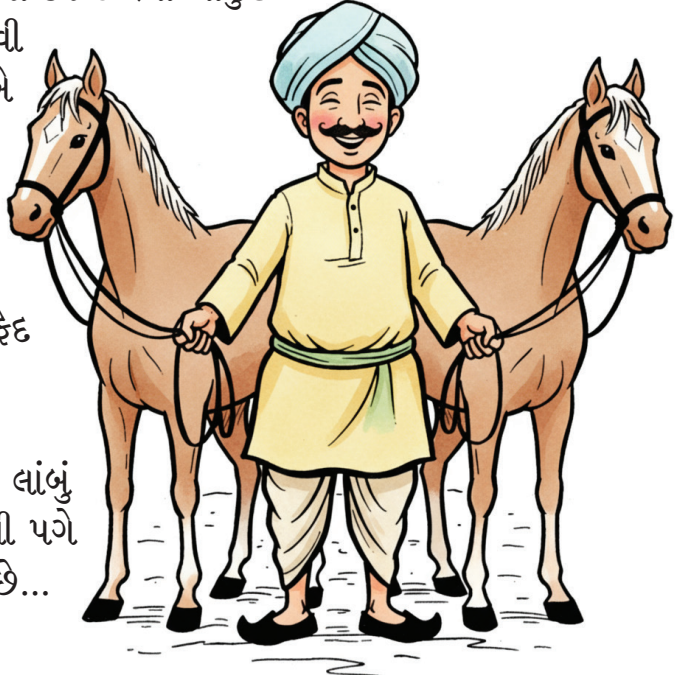
દડુકિયો કહે: બાપુજી માળવા ગયા છે. ત્યાંથી પાછા આવે કે તરત આપણે હિમાલયનો પ્રવાસ કરવાનું કહીશું.

અડુકિયો બોલ્યો: “અલ્યા હા, એ વાત મઝાની છે. આ વેળા કાંગડા અને ઉલુકૂલુમાં જઈશું. ત્યાં બાણગંગાને કિનારે ફરવાની ભારે મઝા છે.”

આવા આવા વિચારો કરે છે ત્યાં બાપુજી માળવાથી પાછા આવી ગયા અને સાથે બે ઘોડા લેતા આવ્યા.

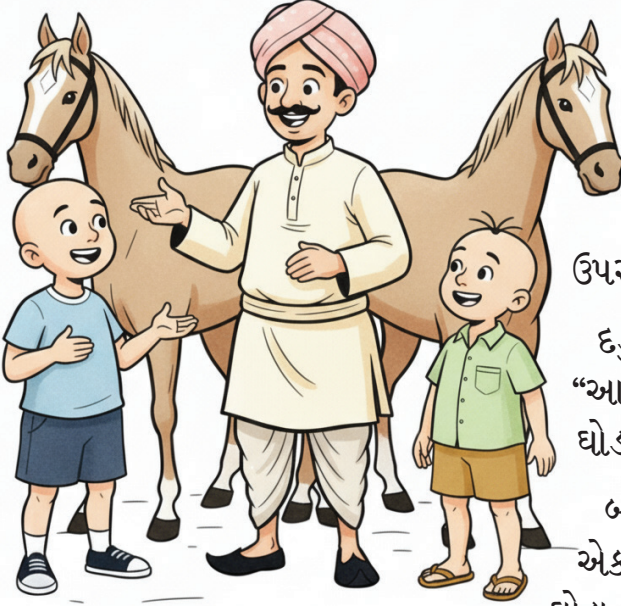
આહાહાહા! શું રૂપાળા ઘોડા છે!

ઘોળો રૂ જેવો સફેદ રંગ છે. કાન લાલ રંગના છે. કપાળમાં લાલ રંગના વાળનું લાંબું ટીલું છે. ગોઠણ સુધી પગે લાલ રંગની રુવાંટી છે...

તેને જોતાં જ અડુકિયો અને દડુકિયો આનંદથી નાચી ઊઠ્યા.
ઘોડા નાનકડા છે.

દડુકિયો બોલી ઊઠ્યો: “બાપુજી! અમારા માટે જ આ ઘોડા લાવ્યા છોને? મારો ઘોડો કયો?”

બાપુજી કહે :
“તમારા માટે જ
આવા ઘોડા હોય.
હું એની ઉપર બેસું
તો મારા પગ ભૂમિ
ઉપર ઘસડાય.”

દડુકિયો બોલ્યો :
“આવા સુંદર અને રૂપાળા
ઘોડા મળ્યા ક્યાંથી?”

બાપુજી કહે : “આવા
એકસરખા રૂપરંગના
ઘોડા ક્યાંય મળે જ નહીં.

પણ એક સોદાગર ઉજ્જૈનથી આવ્યો હતો. તેની પાસે આ બે ઘોડા
મં જોયા અને તમારા માટે ખરીદી લીધા.”

દડુકિયો કહે: “તો આમાં મારો ઘોડો કયો?”

અડુકિયો કહે : “બંને સરખા છે. તારે જોઈએ તે તું લઈ લે.”

બાપુજી બોલ્યા : “એમ નહીં. દડુકિયા માટે જે ઘોડો છે તેનું
નામ ટીન ટીન છે. એ નામથી બોલાવશે કે તરત તે તેની પાસે
આવીને ઊભો રહેશે.”

તરત જ દડુકિયો બોલ્યો: “ઓ ભાઈ ટીન ટીન...”

આ બોલ સાંભળતાં જ એક ઘોડો જરા હણેણીને દડુકિયા પાસે આવી ગયો.

દડુકિયાના આનંદનો પાર રહ્યો નહીં. તરત જ ટીન ટીનની ડોક ઉપર, માથા ઉપર અને પીઠ ઉપર હેતથી હાથ ફેરવવા લાગ્યો.

અડુકિયો કહે: “તો બાપુજી! આ મારા ઘોડાને હું કયા નામથી બોલાવું?”

બાપુજીએ કહ્યું: “ટુન ટુન..”

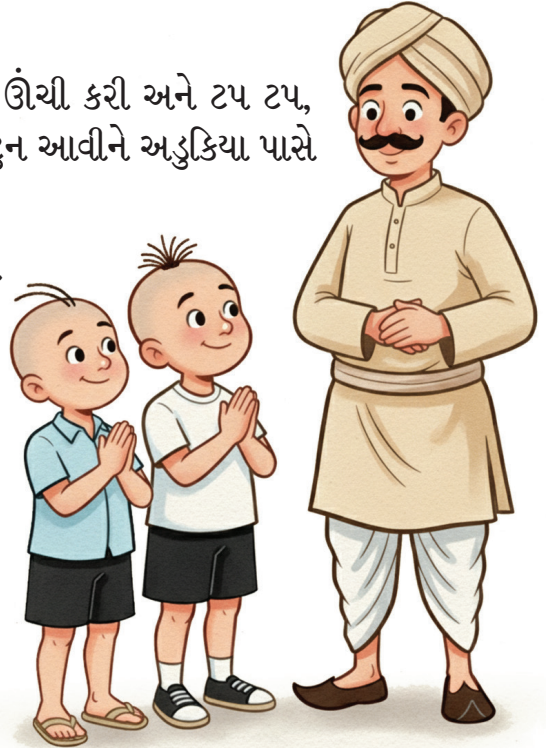
અડુકિયો બોલી પડ્યો: “આવ બેટા ટુન ટુન, ટુન ટુન, ટુન ટુ...ન!”

ત્યાં તો મોરની પેઠે ડોકી ઊંચી કરી અને ટપ ટપ, ટપ ટપ પગલાં પાડતો ટુન ટુન આવીને અડુકિયા પાસે ખડો થઈ ગયો.

વાહ ઘોડા વાહ! આવા રૂપાળા અને આવા સમજદાર ઘોડા તો ક્યાંય નથી જોયા.

દડુકિયાએ બે હાથ જોડીને બાપુજીને પ્રણામ કર્યાં.

દડુકિયો કહે: “તો હું એક જ ફૂદકે મારા ટીન ટીનની પીઠ ઉપર ચડી બેસું છું.”

ત્યાં તો છલાંગ મારીને અડુકિયો પોતાના ટુન ટુનની પીઠ ઉપર ચડી ગયો. પછી કંઈ દડુકિયો વાર લગાડે?

મારી દીધી છલાંગ અને દડુકિયો પણ ટીન ટીનની પીઠ ઉપર બેસી ગયો.

દડુકિયો બોલ્યો: “અડુકિયાભાઈ! હવે દોડાવી મૂકીએ. જોઈએ કે આપણા ટીન ટીન અને ટુન ટુન કેવા'ક દોડે છે!”

આમ કહીને દડુકિયાએ પોતાના ટીન ટીનના પડખામાં જરી પગની એડી મારી અને બોલ્યો કે: ઊપડો બેટા ટીન ટીન.

આમ કહ્યું કે ટીન ટીન ઊપડ્યો.

ટીન ટીન દોડી પડ્યો કે, “ઊપડો બેટા ટુન ટુન” એમ અડુકિયાએ પોતાના ઘોડાને કહીને પડખામાં પગની એડી મારી કે ટુન ટુન પણ દોડી પડ્યો. આગળ આગળ ટીન ટીન અને તેની પાછળ ટુન ટુન, તડામાર દોડી પડ્યા.

એવા દોડ્યા કે જેમ હવામાં તીર જાય તેમ સરસરાટ ગયા.

બાપુજી ઊભા થઈ ગયા અને બૂમ પાડી ઊઠ્યા કે, “ઓ દીકરાઓ...! યાદ રાખજો, એ ટીન ટીન અને ટુન ટુન એમ ઊભા નહીં રહે. તે માટે તમારે બોલવું પડશે કે...”

પણ બાપુજીની એ વાત સંભળાય નહીં એટલે દૂર ઘોડા પડોંચી ગયા હતા. જોતજોતામાં દેખાતા પણ બંધ થઈ ગયા.

બાપુજી ચિંતામાં પડી ગયા અને બોલ્યા કે, “આ છોકરાઓએ ભારે ઉપાધિ કરી. હવે એ ટીન ટીન અને ટુન ટુન એમ ઊભા જ નહીં રહે ને ક્યાંના ક્યાં લઈ જશે.”

થયું પણ એવું જ.

ટીન ટીન જાણે કે ટુન ટુનને આગળ થવા દેવાનો નથી એવી રીતે આગળ ને

આગળ પૂરપાટ દોડ્યો જાય છે અને ટુન ટુન જાણે કે તેની આગળ નીકળી જવા માગતો હોય એમ પૂરા જોમથી દોડવા

લાગ્યો છે. પણ એવા દોડે છે કે ખાડો આડો આવે તો છલાંગ મારીને કૂદી જાય છે. ટેકરી આવે તો સરસરાટ કરતા ચડી જાય છે, પણ અડુકિયા અને દડુકિયાને જરાય થડકો નથી લાગતો. પેટનું પાણી પણ હાલતું નથી.

અડુકિયો ભૂમ પાડીને બોલ્યો: “ઓ દડુકિયા... જો તો ખરો! તારો ટીન ટીન તો હવાઈ ઊડે એમ દોડ્યો જાય છે.”

દડુકિયો કહે: “અરે, પણ આ જાય છે ક્યાં? મારગ તો ક્યાંય છે જ નહીં.”

અડુકિયો કહે: “મને તો એવી મોજ આવે છે કે જાણે મારો ટુન ટુન સાંજ સુધી ભલે દોડતો જ રહે. પછી મોજથી પાછા વળીશું.”

